

TOLNAI OTTÓ

Málnakör

— kislányom leesett körmére —

„És valának roppant körmei, mint a kövek.”
(Juhász Ferenc Gyermekdalok)

*

az arc amelybe beletört
nád mögött tataroztatik
a mosoly gipszfodrait ragasztják a csatorna alá
az agy váladékait vezeti más váladékokkal egy gödörbe
a szakáll égő bokrait oltják
népesítik be ismét énekesekkel
s a napként kelő puha körmöcske
nemsokára újra áshat:
szemet.

hacsak nem lép rá az asztal
mert harmadszorra már
karma nő a csecsemőnek
hónaljsárga karma

mint kávéskanállal meri
szíved

meri karma

*

egy-két málnakör
mit más úrök mákszeme vert
töbén férges nyelvecskén

*

az angyalszárny utolsó pehelytollai helyén
körmök nőttek
ilyenkor ha egy leesik
a hús mintha gondolkodna
mit lökjön helyébe
szarut
pehelytollat

emelem az arc savótálját
kormos üveged
az úrt szántó lila ekevas elé

ha egy leesik
a bolhák
duplaszaltóval érkeznek
a fűrészporpuha szeméremdombra

*gyémántszilánkok nyoma
a semmi jegén*

*ki érkezett korcsolyán
a pokolba
muffba rejtve egyik kezét*

*

*csak új hangot
üthetsz-foghatsz játékhangszereden*

*egy sáros kéz nyúl ki
a földből
hogy leüsse a halál
üveghangját:
fejetlen légy röppen át rézhálón.*

az ember nem ökonomikusan legel

nincs már mit szagolni alulról

*egy sáros kéz nyúl ki
mákfejekkel csörög*

*nőni
szétfeszítve az olló állkapcsát
célszalag gyászával*

*belenőni
a halál húsába*

csontig

*

*ne
rakd szádba
ne
rágd patád*

*holnap elvisszük a kovácshoz
hadd marja kalapács tarkójába
az arany jelét*

beszakad a gomba havas jegén

*

*nincs
mihez dörzsölni
nincs
min köszörülni*

nincsenek összefűzve
[a csontvázak

nincs
mit dörzsölni
nincs
mit köszörülni

piros húságukban ismét
[a csontvázak

mennyországpuha ismét minden
mint a méh málnalevében

gipsz-másod érjen
a világ éléhez
gipsz-másod ugrasson
[grafitlándzsáknak

lovas

rothadt papíron

*

hogyan kerültek a
[manikűrkészletbe
ezek a tűk amiket majd
[vallatáskor
a letépett körmök alá vernek

semmi öröl a mákfejekben

ne vallj
nincs mit

a keresztre feszített
még élő körmeinek virágcsokrát
[nyújtja
keletnek nyugatnak

*

számon
az üvegvázú sörtés ujj

virágürülékkel írom alá
[magamat

*

a madár szívéből
lepattant egy pikkely

vizet vegyetek

*

carata-szakkönyveket törő nemi
[szerv

egy hajszál bárdja alatt
levegő maszatol majd
mint sárga lepkek
[bulldogpofáját

csikket nyomsz

tükörre írsz

pára már nem jön de a tükör

[talán

még látja magát benned: hulla:
kaucsukbaba kezébe haraptál